

Arrest

nr. 238 859 van 23 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 4 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Bakossi etnie. U bent geboren op 13 november 1987 in Nkikoh, Regio Zuid-West. U verlaat Nkikoh om te gaan studeren te Kumba en Beau. U behaalt een universitair diploma in de Environmental Sciences. In 2014 verhuist u naar Limbe, Regio Zuid-West. U bent de eigenaar van een koffie- en cacaoplantage en werkt als vrijwilliger voor Centre for the Environment and Rural Transformation. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

In oktober 2016 wordt u actief in de Engelstalige beweging wanneer de Engelstalige advocatuur en het Engelstalige onderwijs hun protesten beginnen. U verspreidt banners en flyers en roept op tot het opvolgen van de spookstadacties (ghost town) en het schoolverbod.

Op 17 november 2016 verneemt u dat 2 Franstalige scholen ondanks het schoolverbod toch open zijn en dat er les gegeven wordt. U wordt deze dag aan het College Nguea Lotin opgepakt door de politie, samen met 12 anderen. U wordt gedurende een week opgesloten in Bota. Na een week dient u een document te ondertekenen dat in het Frans opgesteld werd. U krijgt te horen dat u niet meer mag deelnemen aan enige protesten, want u kan wederom gearresteerd worden. Na uw vrijlating bespreekt u uw detentie met uw familie, enkele vrienden en uw advocaat.

Op 30 november 2016 neemt u de bus naar Douala. Aan het Bekoko checkpoint, tussen de Regio Zuid-Westen en de stad Yaoundé, Littoral Province, wordt u van de bus gehaald. De agent ziet op uw gsm meerdere foto's en video's van studentenprotesten. De agenten verdenken u ervan deze foto's en video's via sociale media te willen verspreiden. U wordt naar de gevangenis van Bonaberi gebracht, waar u gedurende 4 dagen wordt vastgehouden. U weet via uw broer I. uw advocaat te contacteren. Uw broer en uw advocaat betalen 300.000 CFA voor uw vrijlating.

U blijft flyers en vlaggen verspreiden en maakt informatie bekend via sms en telefoontjes, hoewel u weet dat uw leven in gevaar is. U reist op 4 augustus 2017 met uw eigen paspoort naar India, waar u via de ambassade van Estland een studentenvisum weet te bekomen. Na een week in India keert u terug naar Kameroen.

Op 21 augustus 2017 gaat u naar de markt te Limbe om enkele winkeleigenaars te overtuigen hun winkels af te sluiten omwille van de spookstadactie. Enkele agenten komen ter plaatse. U wordt door één van deze agenten herkend als iemand die reeds eerder gearresteerd werd. U keert naar uw woning terug, waar u enkele documenten ophaalt voor u naar uw geboortedorp gaat. Uw broer I. belt u 's avonds om u te vertellen dat 2 agenten naar u zijn komen vragen.

Op 26 augustus 2017 verlaat u Kameroen en reist u via Turkije naar Estland. In Estland wordt uw studentenvisum ingetrokken. U verlaat Estland en reist via Letland, Litouwen, Polen, Duitsland en Nederland naar België. U dient op 29 november 2017 een verzoek tot internationale bescherming in.

In november 2017 neemt u contact op met M.B., een mede-activist die in België verblijft en met wie u reeds eerder contact onderhield. In november 2018 neemt u in Anderlecht deel aan een eerste bijeenkomst van een vereniging van Zuid-Kameroeners. U neemt geen functie op binnen deze vereniging. Op 11 februari 2019 neemt u deel aan een manifestatie voor de Ghanese ambassade in België. Op 1 oktober 2019 neemt u deel aan een manifestatie in de Europese wijk te Brussel.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een Kameroens paspoort en identiteitskaart, diverse e-mails en brieven van contactpersonen in Kameroen, twee brieven van uw advocaat B.A. (dd. okt. 2017 + dec. 2017), krantenartikel, attest van M.B. (dd. 12/02/2019), attest van lidmaatschap Southern Cameroons Belgium (dd. 22/11/2018) + betaalbewijs lidgeld, geboorteakte, documenten m.b.t. landeigendom, bachelordiploma, werknemerskaart Centre for the Environment and Rural Transformation, diverse foto's (situatie in Kameroen), diverse foto's i.v.m. manifestaties in België (dd. 11/02/2019 + dd. 01/10/2019), diverse documenten m.b.t. aanvraag van studentenvisum voor Estland, beslissing tot weigering van een verblijfsvergunning te Estland, algemene informatie betreffende de situatie in Engelstalig Kameroen. U legde eveneens een usb-stick met diverse filmpjes en foto's neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u het statuut van vluchteling niet kan toekennen.

U verklaart voor het CGVS dat u niet kan terugkeren naar Kameroen omdat u reeds twee maal vastgehouden werd omwille van uw betrokkenheid bij de Engelstalige afscheidingsbeweging (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 24/04/2019 (verder notities CGVS 1), p. 16-18).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een krantenartikel waarin u vermeld wordt neer. U legt hierbij de volledige editie van *The Sun* neer. Vooreerst dient te worden gesteld dat een dergelijk krantenartikel geen bewijs vormt dat de er in aangehaalde feiten waarachtig zijn. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt immers dat **journalisten in Kameroen regelmatig omgekocht worden om ter betaling artikels in de Kameroense media te laten verschijnen** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Alle soorten van publicaties in Kameroen zijn hieraan onderhevig, waaronder kranten. Bovendien blijkt uit nazicht van de door u neergelegde krant niet alleen dat **de pagina waar het bewuste artikel staat kleiner is dan de andere bladen van deze krant, maar ook dat onderaan deze pagina de website van The Sun aangegeven staat als 'www.thesuncameroon.com', terwijl elders in deze krant het webadres vermeld staat als 'www.thesuncameroon.cm'**. Daarenboven blijkt uit een opzoeking via de zoekmachine Google.be dat dit artikel niet overgenomen werd door andere media (zie administratieve dossier). Gelet op het voorgaande deinst u er niet voor terug om de Belgische asielinstanties om de tuin te leiden met een vals krantenartikel om alzo te trachten de door u aangehaalde vervolging te onderbouwen. De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees voor vervolging wordt hierdoor reeds grondig aangetast. Verder **kent u de naam N.O. niet** (notities CGVS 1, p. 20 + p. 30), hoewel het betreffende artikel ook spreekt over haar vasthouding. U toont weinig interesse in het door u neergelegde krantenartikel.

U legt eveneens twee verklaringen neer die opgesteld werden door uw advocaat, B.A.. Hierbij wordt eveneens opgemerkt dat **de verklaringen van uw advocaat geen bewijs zijn van de waarachtigheid van de door u of de door de schrijver van deze verklaringen aangehaalde gebeurtenissen**. Bovendien zijn de verklaringen die u voor het CGVS aflegt niet consistent met de verklaringen van uw advocaat. Gevraagd wanneer u de **eerste maal gearresteerd** werd (notities CGVS 1, p. 22), verklaart u dat dit gebeurde **op 17 november 2016**. De verklaringen van uw advocaat geven echter niet aan dat u op deze datum zelf gearresteerd werd, hoewel hij schrijft dat **de meeste jongeren die naar de scholen opgetrokken waren, gearresteerd werden en gedurende een week werden vastgehouden**. Het is opmerkelijk dat uw advocaat zijn schrijven niet zou aangrijpen om aan te geven dat u op deze datum zelf ook gearresteerd werd, indien u hem over uw arrestatie en vasthouding gesproken heeft (notities CGVS 1, p. 24). Daarenboven **linkt uw advocaat uw arrestatie op 30 november 2016 aan de internetblokkade die op 17 januari 2017 in voege was**. Tijdens het eerste onderhoud gevraagd of het internet in november 2016 geblokkeerd was, verklaart u echter dat het officieel op 17 januari 2017 geblokkeerd werd (notities CGVS 1, p. 26), zonder dat u aangeeft dat eveneens in november 2016 het internet geblokkeerd werd in de Engelstalige regio's. **Uit de voor het CGVS beschikbare informatie blijkt daarenboven niet dat er in november 2016 een internetblokkade was in Kameroen** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Het geheel aan voorgaande argumenten tast de geloofwaardigheid van uw beide arrestaties nog verder aan. Bovendien verwondert het ten zeerste dat u zelf niet weet of er voorwaarden verbonden waren aan uw tweede vrijlating, terwijl uw advocaat dat wel weet (notities CGVS 2, p. 27).

Het is daarenboven allerm minst aannemelijk dat u, die reeds twee maal gearresteerd en vastgehouden werd, niet met andere activisten spreekt over wat u reeds meegemaakt heeft (notities CGVS 2, p. 26), enkel omdat u 'de mensen niet bang wilde maken' omdat zij anders niet meer op straat durfden te komen. Dit is des te verwonderlijker aangezien u reeds kort na uw vrijlating contact had met M.B., een activist die op dat moment reeds in Europa was (notities CGVS 2, p. 21). M.B. verklaart eveneens in een door u neergelegd schrijven dat jullie elkaar sinds januari 2017 kennen. Het tast daarenboven de doorleefdheid van uw verklaringen aan dat u, wanneer gevraagd wat u onmiddellijk na uw vrijlating deed, spreekt over gebeurtenissen die een maand later plaats hebben (notities CGVS 2, p. 26), terwijl u kort daarna aangeeft uw familie en vrienden over uw detentie gesproken te hebben. Verder is het uiterst opmerkelijk dat u in Kameroen niet bij een organisatie aanklopt of er lid van wordt (notities CGVS 1, p. 16 + notities CGVS 2, p. 15) aangezien u zich toch door middel van een aansluiting bij een organisatie zou kunnen beroepen op eventuele bescherming of informatie en ondersteuning van deze organisatie.

Uw verklaring dat het gaat om een algemene drukingsgroep voor de overheid zonder dat er specifieke groepen bestaan, is niet dienstig nu uit uw verklaringen blijkt dat de SCNC (Southern Cameroons National Council) wel nog leden heeft (notities CGVS 1, p. 20).

*U verklaart verder dat u na uw twee arrestaties zag dat uw leven in gevaar was (notities CGVS 2, p. 27). Uw tweede arrestatie gebeurde op 30 november 2016 (notities CGVS 1, p. 25), waarna u 4 dagen werd vastgehouden (notities CGVS 1, p. 26 + notities CGVS 2, p. 24-25). Noch voor de Dienst Vreemdelingenzaken (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8), noch voor het CGVS (notities CGVS 1 + 2) legt u verklaringen af dat u in de periode na uw tweede detentie tot aan uw reis naar India op 4 augustus 2017 (notities CGVS, p. 11-13) – een periode van 7 maanden - enige contacten had met of bedreigd werd door de Kameroense autoriteiten of politionele diensten. U verklaart verder **met uw eigen documenten naar India gereisd te zijn**, wat eveneens blijkt uit het door u neergelegde paspoort. Uit de stempels in uw paspoort blijkt immers dat u op 4 augustus 2017 door de nationale veiligheid van de luchthaven te Douala gecontroleerd werd. **Uw paspoort werd op 10 augustus 2017 wederom afgestempeld bij uw binnenkomst in Kameroen. Gevraagd naar de reden dat u terugkeerde naar Kameroen, verklaart u dat u zich nog moest voorbereiden voor de school** (uw studies in Estland). Even later verklaart u wederom dat u eerst terug naar Kameroen zou gaan nadat u het visum (voor Estland) geregeld had, omdat u nog een aantal dingen moest “samenbrengen”. Er kan echter niet ingezien worden waarom u nog speciaal naar Kameroen dient terug te keren om u voor te bereiden op uw reis naar Estland, aangezien u de nodige documenten reeds bijhad of alleszins mee kon nemen op uw reis naar India en andere benodigdheden eender waar zou kunnen aankopen. Het is daarenboven niet aannemelijk dat u tijdens het aanvragen van uw visum voor Estland niet denkt aan terugkeren naar Kameroen, terwijl uw plan was om na uw reis naar India eerst terug te keren naar Kameroen, voor u naar Estland zou vertrekken. Bovendien, hoewel u na uw beide arrestaties wist dat uw leven in gevaar was (notities CGVS 2, p. 27), was u niet bang dat er met u iets zou gebeuren na uw terugkeer uit India omdat **uw leven pas na 21 augustus (2017) in gevaar was** (notities CGVS 2, p. 13). Uiteindelijk verlaat u Kameroen wederom via de luchthaven te Douala – wat eveneens aangetoond wordt door de stempels in uw paspoort - nadat u op 21 augustus gezocht werd door de politionele diensten. U verklaart verder dat ze uw zaken op de luchthaven controleerden en dat u kon gaan (notities CGVS 1, p. 14). Op de luchthaven werden evenmin opmerkingen gemaakt bij uw vertrek. **Het is echter niet aannemelijk dat u door de paspoortcontrole in de luchthaven zou geraken indien u effectief gezocht werd door de Kameroense autoriteiten, te meer daar u met uw eigen paspoort gereisd heeft.***

*Verder wordt u meermaals gevraagd om welke reden u zich niet in Franstalig Kameroen kan vestigen. Vooraleer u uw beweerde politiek activisme aanhaalt (notities CGVS 2, p. 9), vermeldt u **eerst** dat het “voelt alsof ik daar niet thuishoor,” vervolgens dat het Frans een hindernis is en er minder kans op werk is voor Engelstaligen. **Uw verklaringen aangaande de reden dat u zich niet in Franstalig Kameroen kan vestigen tast de doorleefdheid van uw verklaringen met betrekking tot uw activisme en de daaruit voortvloeiende problemen nog verder aan.***

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u reeds voor uw vertrek uit Kameroen problemen had met de autoriteiten van uw land van herkomst.

Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat eveneens uw oprecht activisme in twijfel getrokken kan worden. U legt immers geen verklaringen af over enige activiteiten verbonden met uw beweerde politiek activisme wanneer -in een open vraag- gevraagd wordt naar uw bezigheden in Kameroen. Gevraagd wat u deed naast uw werk, verklaart u naar de kerk te gaan, te voetballen, naar het strand te gaan en te lezen (notities CGVS 1, p. 7). Gevraagd of u nog andere zaken deed, antwoordt u ontkennend. Tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS wederom gevraagd wat u in Kameroen deed buiten uw werk, herhaalt u te voetballen, naar het strand te gaan, te lezen, naar de kerk te gaan en uw familie en vrienden te bezoeken (notities CGVS 2, p. 13). Daarenboven is het uiterst verwonderlijk dat u, die verklaart de spookstadacties afgedwongen te hebben (notities CGVS 1, p. 18 + notities CGVS 2, p. 14 + p. 26-27) en reeds actief werd toen de advocaten hun straatprotest in oktober 2016 begonnen (notities CGVS 1, p. 16), verklaart dat **de eerste spookstadactie georganiseerd werd op 9 februari 2017** (notities CGVS 2, p. 12), terwijl uit de informatie blijkt dat er reeds in **januari 2017** dergelijke acties plaats hadden in o.m. Limbe (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien kan van u, omwille van uw beweerde politiek activisme, verwacht worden dat u eveneens de presidentsverkiezingen te Kameroen correct kan plaatsen in de tijd. Gevraagd of u ooit bent gaan stemmen, verklaart u dat het in **2012** was (notities CGVS 2, p. 17).

Gevraagd welke verkiezingen het toen waren, weet u dat niet zeker, maar denkt u dat het presidentsverkiezingen waren. Uit informatie blijkt echter dat er in 2012 geen presidentsverkiezingen te Kameroen gehouden werden, maar wel in het jaar **2011** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Verder verklaart u dat de laatste verkiezingen in Kameroen in **november 2018** plaats hadden (notities CGVS 2, p. 18), terwijl deze verkiezingen plaats hadden in **oktober 2018** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Gelet op het voorgaande maakt u uw oprecht politiek activisme niet aannemelijk.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u reeds voor uw vertrek uit Kameroen daadwerkelijk geviseerd werd door de Kameroense autoriteiten omwille van uw politieke engagement.

U verklaart ook dat u lid werd van en actief bent bij Southern Cameroons Belgium - Ambazonia nadat u in België contact gelegd had met M.B. (notities CGVS 1, p. 16-18 + notities CGVS 2, p. 15).

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u het – op basis van het voorgaande – **niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar Europa reeds in de negatieve aandacht van de Kameroense overheid stond.** Er kan dan ook redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Kameroense autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België.

Verder wordt opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit of u al dan niet lid werd bij een organisatie die zich inzet voor de Engelstalige zaak. Aanvankelijk verklaart u nooit lid geweest te zijn van een organisatie, politieke partij of een 'council' (raad) (notities CGVS 1, p. 19). Desalniettemin corrigeert u de interviewer niet wanneer deze vraagt hoe u lid werd van de organisatie in België (notities CGVS 1, p. 20-21). Tijdens het tweede onderhoud voor het CGVS bevestigt u dat u een lid werd van Southern Cameroons Belgium – Ambazonia in november 2017 (notities CGVS 2, p. 15-16).

Bovendien wordt uw oprecht engagement voor de Engelstalige zaak in België eveneens in twijfel getrokken. Gevraagd wat u in België zoal gedaan heeft, verklaart u niet zoveel gedaan te hebben, Nederlands proberen te leren en te werken voor UPS (notities CGVS 2, p. 13-14). Gevraagd of u in België nog iets anders gedaan heeft, spreekt u ook over gemeenschapsdienst, waarbij u doelt op huishoudelijke taken die u in het opvangcentrum uitvoert. Gevraagd of u nog iets anders gedaan heeft in België, antwoordt u ontkennend. Tijdens het eerste onderhoud voor het CGVS verklaarde u eveneens niets specifiek te doen, een taal- en integratiecursus te volgen en vrijwilligerswerk te doen (notities CGVS 1, p. 14-15). Gevraagd of u nog iets anders doet, verklaarde u niets anders te doen. Gevraagd wat u doet als u alleen bent, antwoordt u kortweg “niets.” **Het uitblijven van enige spontane verklaringen uwentwege van uw online activiteiten, tast de geloofwaardigheid van uw oprecht engagement grondig aan, te meer daar u verklaart heel druk bezig te zijn op facebook omwille van uw activisme** (notities CGVS 1, p. 14 + notities CGVS 2, p. 3). Het is daarenboven allerm minst doorleefd dat u, die verklaart deelgenomen te hebben aan meerdere activiteiten die georganiseerd werden door de Southern Cameroons Belgium (notities CGVS 1, p. 16-18 + p. 20 + notities CGVS 2, p. 15 + 19-21), geen verklaringen hieromtrent aflegt wanneer gevraagd wordt naar uw bezigheden in België. Dit tast de geloofwaardigheid van uw oprecht engagement voor de Engelstalige zaak nog verder aan. Uw verklaringen dienaangaande wijzen op het opportunistische karakter van uw aansluiting bij Southern Cameroons Belgium.

Verder blijkt uit uw verklaringen dat uw familie in Kameroen geen problemen ondervindt omdat u politiek actief zou zijn. Immers, uw broer zou - althans volgens uw verklaringen - de laatste maal thuis opgezocht zijn n.a.v. de manifestatie voor de Ghanese ambassade in februari 2019 (notities CGVS 2, p. 28). Verder spreken andere familieleden enkel over hun eigen situatie, maar halen zij geen problemen met de autoriteiten aan omwille van uw beweerd activisme in Kameroen dan wel in België (notities CGVS 1, p. 8-9 + notities CGVS 2, p. 5-7).

U tracht uw engagement in België aan te tonen a.d.h.v. diverse attesten en foto's. Deze gaan echter niet gepaard met geloofwaardige verklaringen uwentwege en kunnen het voorgaande niet wijzigen. Het is overigens niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de honderden Kameroeners in het buitenland die om **opportunistische of persoonlijke redenen** deelnemen aan betogingen en de persoonlijkheden die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van het regime.

De door u voorgelegde foto's en video's waaruit uw aanwezigheid op demonstraties tegen het Kameroense regime blijkt, en de attesten waaruit uw lidmaatschap bij South Cameroons Belgium – Ambazonia blijkt, veranderen hier niets aan. Bovendien is het betalen van lidgelden aan een politieke organisatie geen teken van een oprecht politiek engagement.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk geïndiceerd te worden door de Kameroense autoriteiten omwille van uw beweerd politiek engagement.

Uw originele paspoort en identiteitskaart bevatten enkel persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan. Uw geboorteakte kan het voorgaande evenmin wijzigen.

Uw bachelordiploma van de Universiteit van Buea heeft enkel betrekking op uw universiteitsstudies. Dit kan het voorgaande niet wijzigen.

De badge van het Centre For The Environment And Rural Transformation betreft uw tewerkstelling voor deze ngo. De documenten m.b.t. landeigendom en belastingkaart (taxpayer's card) te Kameroen tonen enkel aan dat u eigenaar bent van onroerende goederen en een koffie- en cacao-plantage. Deze documenten kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De documenten van de Estse ambassade te India, documenten aangaande uw aanvraag voor een studentenvisum voor Estland en de beslissing tot weigering van een verblijfsvergunning te Estland kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt enkele handgeschreven brieven die u verstuurd werden door familieleden neer. Deze brieven kunnen dan ook bezwaarlijk objectief genoemd worden. U legt eveneens enkele e-mails neer die u ontvangen heeft van familie en vrienden. Dit betreffen echter e-mailadressen die aangemaakt werden bij gratis webmaildiensten. Iedereen kan op anonieme basis een of meerdere e-mailadressen aanmaken bij deze diensten. Deze e-mails en brieven kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De heer M.B. vraagt in zijn attest om u de internationale bescherming toe te kennen. Dit wijst op het gesolliciteerde karakter van dit attest.

Het attest van Southern Cameroons Belgium (Ambazonia) en het betaalbewijs betreffende lidgelden kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde foto's m.b.t. manifestaties in België, de brieven van uw advocaat, B.A. en het krantenartikel werden eerder reeds besproken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

*Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire."** dd. 1 oktober 2019 (update) en **COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones."** dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.*

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft.

Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaatgeneraal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit in eerder geringe mate. Zo is er sprake van een twintigtal incidenten in de Franstalige regio's Ouest en Littoral. Uit de informatie blijkt echter duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat duizenden Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze worden opgevangen door Engelstalige families en ze ook van de gastvrijheid van Franstalige Kameroeners kunnen genieten. Het merendeel van hen zet kleine handelszaken op. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt weliswaar een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden. Daarnaast zijn er Engelstalige scholieren en studenten die zich inschrijven in middelbare scholen, colleges en universiteiten in Franstalig Kameroen. In Douala en Yaoundé zijn er wijken met een grote Engelstalige aanwezigheid. Niettegenstaande er in deze wijken soms sprake is van periodes van spanning, met razia's, identiteitscontroles, arrestaties, ..., blijkt uit het geheel van de informatie evenwel dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Franstalig Kameroen vestigt.

Zo blijkt uit uw verklaringen (notities CGVS 1, p. 4-7) en de documenten die u neerlegt dat u **universitaire studies** heeft afgelegd, u behaalde immers een bachelordiploma in de Environmental Sciences, en als **projectcoördinator** bij een ngo werd tewerkgesteld. U bent eveneens **eigenaar van een koffie- en cacaoplantage**. Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat **uw broer S.G.E. te Loum (Regio Littoral) verblijft** nadat hij meer dan een jaar geleden Tombel verlaten heeft (notities CGVS 2, p. 6-7). U verklaart verder dat **uw broer nog steeds tewerkgesteld is door de Kameroense overheid**. U heeft eveneens **vrienden in het Franstalige landsdeel**. Uw vriend N.C. is woonachtig in Douala (notities CGVS 2, p. 7-8) en werkt er in een voedselbedrijf en geeft les. **U bent hem bovendien meermaals gaan bezoeken in Douala. Uit bovenstaande verklaringen blijkt dan ook dat u wel degelijk over een netwerk beschikt in Franstalig Kameroen. Rekening houdende met uw profiel van universitair opgeleid persoon, kan dan ook niet ingezien worden waarom u zich niet in het Franstalige gedeelte zou kunnen vestigen en u haalt hiertoe ook geen gegronde redenen aan.** Gevraagd of u zich in bv. Yaoundé of Douala kan vestigen, antwoordt u ontkennend (notities CGVS 2, p. 8-9). Gevraagd naar de reden waarom u daar niet kan gaan wonen, verklaart u dat het een Franstalige regio is en dat u zich daar niet thuis voelt.

Gevraagd of er nog andere redenen zijn, verwijst u naar de Franse taal en de lagere arbeidskansen. Opgemerkt dat uw vriend C. daar toch ook een job heeft, verklaart u dat het aan zijn persoonlijkheid ligt en dat u dat niet kan doen. Er kan echter niet ingezien worden waarom u, gezien uw universitaire studies en eerdere werkervaringen, geen werk zou kunnen vinden of zich de Franse taal niet eigen zou kunnen maken. Pas in laatste instantie verklaart u dat u een dode man zal zijn als u op de luchthaven te Kameroen toekomt. Gevraagd hoe u dat weet, verwijst u naar uw activisme op de “media” en dat het openbaar is. Er kan in dit kader worden opgemerkt dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten als ongeloofwaardig werden bestempeld. Hoewel u verklaart dat de Franstaligen een Engelstalig persoon in het Franstalig landsgedeelte beledigen en dat men hen laat voelen dat zij daar niet thuishoren (notities CGVS 2, p. 8), toont u niet aan dat u louter omwille van discriminatoire redenen in het Franstalig landsgedeelte een ernstige persoonlijke gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, noch haalt u gegronde elementen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten. Voor de volledigheid kan nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn (informatie toegevoegd aan uw administratieve dossier).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift van 4 maart 2020 in tegen de motivering van de bestreden beslissing.

Hij betwist de “reductionistische voorstelling van zijn asielmotieven” en benadrukt dat de situatie nog geëscaleerd is en de vraag naar nood aan internationale bescherming meer dan ooit gesteld moet worden met betrekking tot de hypothetische situatie van een terugkeer naar Kameroen op het ogenblik van de beslissing/thans het tussen te komen arrest. Verzoeker meent dat verweerder voorbijgaat aan de objectieve informatie en voert aan dat “de bestreden beslissing ook een manifeste beoordelingsfout maakt waar zij meent dat overheid geen belangstelling heeft voor het soort activiteiten dat verzoeker voert op sociale media en in de openbare publieke ruimte”.

Wat betreft het krantenartikel stelt verzoeker het niet eens te zijn “met het feit dat hij per direct beschuldigd wordt van het gebruik van valse stukken en dat hij, meer nog, hierbij de intentie heeft gehad om de Belgische overheid te misleiden” en meent hij dat hij “niet [kan] verantwoordelijk gesteld worden voor de eventuele amateuristische wijze waarop de krant tewerk gehad of waarop krantenartikels erin geplaatst worden”. Het is volgens verzoeker niet omdat het krantenartikel niet aanvaard kan worden dat de feiten die erin vermeld worden of meer nog de feiten die door verzoeker worden aangevoerd niet zouden gebeurd zijn zoals hij het zegt.

Aangaande het schrijven van zijn advocaat stelt verzoeker dat hij niet verantwoordelijk is “voor het feit dat zijn advocaat de zaken misschien niet 100 % accuraat heeft weergegeven of dat sommige dingen niet totaal éénduidig kunnen begrepen worden”. Hij wijst tevens op de lengte van de brief, het feit dat de advocaat slechts “verslag doet” en stelt dat “de advocaat ook een beetje van zijn eigen verhaal kwijt wil in de brieven aangezien hij immers ook voor de zaak opkwam”. Verzoeker meent dat zijn verklaringen over het hoofd worden gezien en wijst erop dat deze “zo uitgebreid en gedetailleerd zijn dat het spijtig is dat deze op basis van -misschien dan enigszins approximatieve - “getuigenissen van derden” gewoon in hun geheel terzijde worden geschoven”.

Verzoeker bevestigt nog eens dat *“hij inderdaad aanvankelijk naar aanleiding van zijn eerste detentie op 17 november 2010 hieraan geen ruchtbaarheid gaf om de mensen niet af te schrikken en hen zoveel mogelijk te sensibiliseren en te mobiliseren ; anderzijds was hij toen nog vrijwel niet actief op de sociale media (zie p. 24-25 gehoorverslag van 24/4/2019 en opmerkingen van advocaat)”*. Hij stelt zich af te vragen *“welke beoordeling de bestreden beslissing dan wel wil maken in verband met het getuigenis van de Heer M.B., wiens profiel toch objectief en publiek bekend is en dat een sterke ondersteuning en bevestiging van het activisme van verzoeker biedt.”*. Verzoeker voegt bij dit verzoekschrift nog een nieuw attest van M.B..

Aangaande het gegeven dat verzoeker zonder problemen naar India reisde om zijn visum voor Estland te regelen, terugreisde naar Kameroen, om vervolgens opnieuw zonder problemen Kameroen uit te reizen, vraagt verzoeker begrip voor het feit dat de problemen eind 2016-begin 2017 weliswaar zo ernstig waren dat hij zich zorgen maakte over zijn toekomst en stelt dat het een kwestie van gradatie is en ook makkelijker is om de analyse achteraf te maken als men alle gebeurtenissen in een perspectief kan zetten.

Wat betreft de aangehaalde redenen in de bestreden beslissing waarom verzoeker zich niet in Franstalig Kameroen kan vestigen, meent verzoeker dat de interpretatie in de bestreden beslissing *“hem alleen maar in een negatief daglicht wil stellen, alsof hij naar het Franstalige gedeelte van Kameroen zou kunnen of willen geraken”*. Hij stelt niet in te zien hoe hij thans bij zijn vijanden zou willen leven, nog los gezien van het feit dat hij er vervolgd wordt en dat hij politiek geëngageerd is.

Ook al zou verzoeker in Kameroen nog niet gekend geweest zijn bij de overheid voor zijn vlucht naar het buitenland, *quod non*, dan nog is de redenering in de bestreden beslissing dat betrekking heeft op zijn activisme in België volgens verzoeker volstrekt onaanvaardbaar in het licht van de escalatie van het conflict en de rol die de diaspora klaarblijkelijk ook zou spelen in het steunen van de gewapende strijd. Verzoeker benadrukt dat zijn lidmaatschap wordt bevestigd door documentatie, door een steunbetuiging en dat dit bovenal blijkt uit het engagement en de activiteiten van verzoeker.

Waar in de bestreden beslissing wordt aangehaald dat verzoeker zijn online activiteiten niet spontaan vermeldt, stelt verzoeker dat *“hij de aangehaalde vragen inderdaad in eerste instantie begrepen heeft als vragen naar wat hij zoal doet, buiten zijn activisme”*. Hij voegt eraan toe dat die vragen ook daadwerkelijk zo geïnterpreteerd kunnen worden maar de bestreden beslissing doet het af als ware dit het bewijs dat verzoeker totaal niet politiek actief is; niets is minder waar en het tegendeel blijkt trouwens uit de neergelegde stukken in het dossier. Hij wijst erop bij zijn verzoekschrift een bundel van zijn meest belangrijke activiteiten op zijn Facebookaccount sinds 2 december 2019 te voegen. Verzoeker benadrukt veel documenten te hebben neergelegd die inzicht kunnen verschaffen in de essentiële elementen die nodig zijn om een vraag tot internationale bescherming correct in te schatten, zijnde zijn identiteit, afkomst, profiel en politiek activisme, en wijst op zijn medewerking tijdens de gehoren.

Wat betreft de beoordeling van de subsidiaire bescherming, stelt verzoeker dat hij deze redenering niet kan volgen *“in de zin dat deze totaal niet op hem kan betrokken worden nu hij immers vervolgd wordt omwille van zijn politieke activisten”*. Hij legt uit dat de stereotiepe overwegingen die van toepassing zijn op de algemene niet politiek actieve Engelstalige bevolking niet opgaat en niet toepasselijk is op zijn situatie. Bovendien lijkt de bestreden beslissing volgens verzoeker de humanitaire crisis in Kameroen nog steeds te minimaliseren.

Om al deze redenen vraagt verzoeker *“derhalve om hem alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek in het licht van de nieuwe stukken, de bijkomende verklaringen en de evolutie op het terrein”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“3. Mail van verzoeker aan diens raadsman dd 21/2/2020

4. UN news dd 21/2/2020 Cameroon Crisis

5. Mail van M.B. aan verzoeker dd 24/2/2020 met nieuw attest gedateerd op 21/2/2020

6. Bundel van activisme op facebook account van verzoeker”

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart dat hij Kameroen is ontvlucht omdat hij in Kameroen problemen kende met de autoriteiten omwille van zijn betrokkenheid bij de Engelstalige afscheidingsbeweging en tweemaal werd gearresteerd, op 17 november 2016 en 30 november 2016. Bovendien stelt hij niet te kunnen terugkeren naar Kameroen omwille van zijn politieke activiteiten in België.

2.4.2. Aangaande verzoekers voorgehouden problemen in Kameroen, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker op 4 augustus 2017 op legale wijze met zijn eigen paspoort en geldig visum vanuit Kameroen met het vliegtuig naar India reisde om daar een studentenvisum voor Estland te regelen, waarna hij op 10 augustus 2017 naar Kameroen terugreisde (zie stempels in paspoort; notities van het persoonlijk onderhoud van 24 april 2019 (hierna: notities 1), p. 11-13). Noch bij de DVZ, noch bij het CGVS maakte verzoeker enige melding dat hij in de periode na zijn voorgehouden tweede detentie (30 november 2016) tot aan zijn reis naar India op 4 augustus 2017 enige contacten had met of bedreigd werd door de Kameroense autoriteiten of politionele diensten. De vaststelling dat verzoeker geen problemen meer kende na zijn vermeende laatste detentie en bovendien zijn land probleemloos kon verlaten en terug inreizen ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen met de Kameroense autoriteiten. Ook het gegeven dat verzoeker – niettegenstaande hij vanuit India naar Estland had kunnen reizen en hij voorhield dat hij na zijn beide arrestaties wist dat zijn leven in gevaar was (notities van het persoonlijk onderhoud van 2 december 2019 (hierna: notities 2), p. 27) – ervoor koos om nog terug te keren naar Kameroen toont aan dat verzoeker zelf meende dat hij geen gevaar liep in Kameroen en dat de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten niet op werkelijkheid berusten. Waar verzoeker aangaf dat zijn leven pas na 21 augustus 2017 in gevaar was (notities 2, p. 13), kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker Kameroen op 26 augustus 2017 met zijn eigen paspoort via de luchthaven van Douala verlaten heeft en dat verzoeker gecontroleerd werd maar zonder problemen kon vertrekken (notities 1, p. 14), zodat geenszins aannemelijk is dat hij problemen kende met de Kameroense autoriteiten. Uit de vaststelling dat verzoeker Kameroen – tot tweemaal toe – met zijn eigen paspoort kon verlaten, dient te worden afgeleid dat hij in 2017 niet werd geviséerd door de Kameroense autoriteiten.

2.4.3. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker pas op 29 november 2017 (zie bijlage 26) een verzoek om internationale bescherming indiende in België, nadat hij reeds op 26 augustus 2017 – meer dan drie maanden voordien – in Europa (Estland) was aangekomen. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient.

Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en naliert om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Estland en de landen die hij doorkruiste voor hij in België aankwam – Letland, Litouwen, Duitsland en Nederland –, is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en tast de geloofwaardigheid aan van de door hem geschetste vervolging.

2.4.4. De onwaarschijnlijkheid van de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten wordt nog versterkt nu de documenten die hij neerlegt ter staving ervan – een krantenartikel waarin verzoeker wordt vermeld en twee verklaringen opgesteld door zijn Kameroens advocaat B.A. – frauduleus, dan wel strijdig met zijn eigen verklaringen zijn.

2.4.4.1. Wat betreft de door verzoeker neergelegde krant The Sun met daarin het krantenartikel waarin hij wordt vermeld, kan uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijken dat journalisten in Kameroen regelmatig tegen betaling artikels in de Kameroense media te laten verschijnen (COI Focus “*Cameroun. Fiabilité de la presse*” van 24 september 2019), zodat dergelijke artikelen met grote voorzichtigheid dienen benaderd te worden. Bij nader onderzoek van de door verzoeker neergelegde krant The Sun komt naar voor dat de lay-out van de pagina waar het krantenartikel staat verschillend is aan de andere bladen van deze krant en dat onderaan deze pagina de website van The Sun aangegeven staat als ‘www.thesuncameroon.com’, terwijl elders in deze krant het webadres vermeld staat als ‘www.thesuncameroon.cm’. Daarenboven blijkt uit een opzoeking via de zoekmachine Google.be dat dit artikel niet overgenomen werd door andere media (zie zoekopdracht via Google.be). Verder gaf verzoeker aan dat hij de naam N.O. niet kende (notities 1, p. 20, p. 30), hoewel het betreffende artikel ook haar vasthouding bespreekt en wel degelijk kan worden verwacht dat verzoeker de inhoud kent van het stuk dat hij neerlegt. Waar verzoeker meent dat hij “*niet [kan] verantwoordelijk gesteld worden voor de eventuele amateuristische wijze waarop de krant tewerk gehad of waarop krantenartikels erin geplaatst worden*”, benadrukt de Raad dat voor zover verzoeker naar aanleiding van zijn vervolging documenten ontving en deze meenam op zijn vlucht en voorlegt aan de asielinstanties ter adstructie van zijn asielmotieven hij wel degelijk verantwoordelijk is voor de neergelegde documenten en zich dient te vergewissen van de deugdelijkheid ervan, *quod non*, gelet op voorgaande. De Raad kan uit al deze bevindingen slechts besluiten dat verzoeker een asielrelaas tracht te fabriceren en te staven met een (ver)vals(t) document, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging onderuithaalt.

2.4.5. Verder stemmen verzoekers verklaringen die hij voor de Belgische asielinstanties heeft afgelegd niet overeen met de twee door verzoeker neergelegde verklaringen van zijn Kameroens advocaat B.A. (stukken 4 in het administratief dossier). Zo stelde verzoeker dat hij een eerste maal werd gearresteerd op 17 november 2016 (notities 1, p. 22), terwijl verzoekers advocaat geen melding maakt van deze belangrijke gebeurtenis die tot de kern van verzoekers asielrelaas behoort. Deze nalatigheid klemmt des te meer nu verzoekers advocaat wel schrijft dat de meeste jongeren die naar de scholen opgetrokken waren, gearresteerd werden en gedurende een week werden vastgehouden en verzoeker uitdrukkelijk stelde dat hij zijn advocaat over zijn arrestatie en vasthouding gesproken had (notities 1, p. 24). Daarenboven linkt verzoekers advocaat verzoekers arrestatie van 30 november 2016 aan de internetblokkade die op 17 januari 2017 in voege was, terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier niet kan blijken dat er in november 2016 een internetblokkade was in Kameroen (“*The Migration of Political Internet Shutdowns*” van 27 november 2017; “*African Countries disrupt internet connectivity more than anywhere else*” van 19 november 2018) en verzoeker aangaf dat het internet officieel op 17 januari 2017 geblokkeerd werd, zonder gewag te maken van een internetblokkade in november 2016 in de Engelstalige regio’s (“*Werd het internet in november 2016 geblokkeerd?*”, “*Officieel was het 17/01/2017. Ik ben zeker dat ze het toen geblokkeerd hebben, want de dag ervoor was er een protest op de universiteit. Ze wilden niet dat het via de media verspreid zou geraken.*”, notities 1, p. 26). Ook kan niet worden ingezien dat verzoeker stelde zelf niet te weten of er voorwaarden verbonden waren aan zijn tweede vrijlating, terwijl zijn advocaat dit wel zou weten (notities 2, p. 27). Daargelaten dat de loutere verklaringen van verzoekers advocaat geen officieel noch objectief karakter hebben, doet de vaststelling dat deze verklaringen strijden met verzoekers verklaringen op meerdere punten zoals over zijn detentie verder afbreuk aan de waarachtigheid van verzoekers asielrelaas.

2.4.6. In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij niet verantwoordelijk is “*voor het feit dat zijn advocaat de zaken misschien niet 100 % accuraat heeft weergegeven of dat sommige dingen niet totaal éénduidig kunnen begrepen worden*” en wijst hij tevens op de lengte van de brief, het feit dat de advocaat slechts “*verslag doet*” en stelt dat “*de advocaat ook een beetje van zijn eigen verhaal kwijt wil*

in de brieven aangezien hij immers ook voor de zaak opkwam". De Raad merkt andermaal op dat verzoeker verantwoordelijk is voor de neergelegde documenten en zich dient te vergewissen van de deugdelijkheid ervan. Verzoekers toelichtingen over zijn advocaat, de lengte van de brief en zijn eigen gedetailleerde verklaringen kunnen dan ook niet verschonen dat hij een document neerlegt waarvan hij de inhoud klaarblijkelijk niet (goed) kent. De Raad kan opnieuw vaststellen dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming tracht te fabriceren.

2.4.7. Voorts kan niet worden ingezien dat verzoeker, die voorhoudt dat hij politiek activistisch was in Kameroen en er tweemaal werd gearresteerd en vastgehouden, niet met andere activisten sprak over wat hij zou meegemaakt hebben (*"Heb je er met een andere activist over gesproken, of met een vereniging of een organisatie?"*, *"De strijd was een pressiegroep. Als je mensen aanspreekt, kan je hen bang maken en kunnen ze de moed niet opbouwen om op straat te komen. Ik sprak alleen met dichte familie en hechte vrienden, maar niet met andere mensen omdat je de mensen er bang voor maakt."*, notities 2, p. 26). Dit klemmt des te meer nu verzoeker kort na zijn vrijlating wel contact had met M.B., een activist die op dat moment reeds in Europa was (notities 2, p. 21). Waar verzoeker stelde dat hij andere mensen niet wou afschrikken door te praten over zijn detentie, kan de Raad niet inzien waarom verzoeker er dan niet over praatte met andere activisten die eveneens werden gearresteerd, nu uit de objectieve informatie en verzoekers verklaringen kan blijken dat hij niet de enige was. Uit verzoekers handelwijze en kennis kan niet worden vastgesteld dat hij in Kameroen in werkelijkheid deel uitmaakte van een actiegroep of hij sociaal verbonden was met activisten in Kameroen.

2.4.8. Ook de vaststelling dat verzoeker – vooraleer hij zijn beweerde politiek activisme aanhaalde – eerst vermeldde dat hij zich niet in Franstalig Kameroen kan vestigen omdat het *"voelt alsof ik daar niet thuis hoor"* en omdat het Frans een hindernis is en er minder kans op werk is voor Engelstaligen (notities 2, p. 9) ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden politiek activisme en de daaruit voortvloeiende vermeende problemen verder. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt niet in te zien hoe hij thans bij zijn vijanden zou willen leven, nog los gezien van het feit dat hij er vervolgd wordt en dat hij politiek geëngageerd is, gaat verzoeker voorbij aan de vaststellingen dat verzoeker reeds gevraagd werd naar de redenen waarom hij zich niet in Franstalig Kameroen zou kunnen vestigen en toen heeft nagelaten meteen zijn politieke bezwaren aan te halen.

2.4.9. Bovendien legde verzoeker geen verklaringen af over enige politieke activiteiten wanneer hem in een open vraag gevraagd werd naar zijn bezigheden in Kameroen (*"Wat deed je naast je werk?"*, *"Naast mijn werk? Ik ben christen. Ik ga naar de kerk. Soms speel ik voetbal. Ik was thuis. Soms gingen we naar buiten ter ontspanning, samen naar het strand. De meeste tijd heb ik tijd om wat onderzoek te doen en om boeken te lezen."*, notities 1, p. 7; *"Wat deed je buiten je werk in Kameroen?"*, *"Andere activiteiten?"*, *"Ja."*, *"Soms voetbal, naar het strand gaan, mijn familie. Ik las boeken en deed wat onderzoek. Over de dingen gaande in de wereld, zoals klimaatverandering en natuurrampen. En ik ging naar de kerk op zondag."*, *"Deed je nog iets anders?"*, *"Nee. Je kan het werk natuurlijk wel meenemen, maar niet te veel. Ik bezocht familie en vrienden natuurlijk ook."*, notities 2, p. 13). Verzoeker toont hiermee geen politieke bezigheid aan, noch dat politieke connecties deel waren van zijn gewone leven. Dit kan ook blijken waar hij voorhoudt de spookstadacties afgedwongen te hebben (notities 1, p. 18; notities 2, p. 14, p. 26-27), reeds actief werd toen de advocaten hun straatprotest in oktober 2016 begonnen (notities 1, p. 16), en verklaarde dat de eerste spookstadactie georganiseerd werd op 9 februari 2017 (notities 2, p. 12), terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er reeds in januari 2017 dergelijke acties plaats hadden, onder meer in Limbe (*"Cameroon: Ghost Town Operation in NW/SW regions turn ugly"* van 25 januari 2017; *"Cameroon protesters tangle with school children in country's conflict"* van 18 januari 2017). Ook de vaststelling dat verzoeker de presidentsverkiezingen verkeerd situeert in de tijd ondergraaft zijn voorgehouden politiek profiel en politieke interesse (notities 2, p. 17-18; Freedom House *"Freedom in the world 2014 – Cameroon"* van 5 mei 2015; Freedom House *"Freedom in the world 2019 – Cameroon"* van 22 mei 2019).

2.4.10. De Raad kan op grond van verzoekers verklaringen, de door hem neergelegde stukken en zijn argumenten in het verzoekschrift slechts vaststellen dat verzoeker geen politiek activisme in Kameroen aantoonde. Zijn daaruit voortvloeiende problemen hebben dan ook geen grond en aldus is evenmin aannemelijk dat verzoeker voorafgaand aan zijn vertrek uit Kameroen in 2017 werd gevisieerd door de Kameroense autoriteiten.

2.4.11. Verzoeker wijst vervolgens op zijn politiek activisme na zijn aankomst in België, de escalatie van het conflict en de rol die de diaspora klaarblijkelijk ook zou spelen in het steunen van de gewapende strijd.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat bij verzoeken om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, “*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*”, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, “*Note on réfugié sur place claims*”, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, “*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*”, Genève, 1992, 96).

2.4.12. Vooreerst, gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België politiek actief was laat staan enigszins in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond omwille van zijn lidmaatschap en/of politieke activiteiten. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom de Kameroense autoriteiten verzoekers handelingen op de voet zouden volgen in België.

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat hij wel degelijk politiek actief is en wijst op de door hem neergelegde stukken bij het CGVS en bij zijn verzoekschrift waaruit blijkt dat verzoeker inderdaad zeer actief is op sociale media. De door verzoeker bij het CGVS voorgelegde foto's en video's waaruit zijn aanwezigheid op (eerder kleinschalige) demonstraties tegen het Kameroense regime blijkt, en het attest en de brieven van M.B. waaruit zijn lidmaatschap bij South Cameroons Belgium – Ambazonia blijkt (zie ook notities 1, p. 16-18; notities 2, p. 15) ondersteunen weliswaar dat verzoeker lid is van deze organisatie en aanwezig was op manifestaties, maar kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Bovendien kan niet worden ingezien dat verzoeker, die geen internationale bescherming geniet, onder zijn eigen naam foto's zou posten over zijn deelname aan acties, indien hij werkelijk vervolging vreesde in Kameroen.

De bundel van verzoekers meest belangrijke activiteiten op zijn Facebookaccount sinds 2 december 2019 betreffen voornamelijk *reposts* van berichten die reeds op sociale media circuleerden waaruit geen eigen politieke daden kunnen blijken. De Raad ziet aldus geenszins in waarom dergelijke beweerde politieke activiteiten in België en verzoekers lidmaatschap van een Kameroense organisatie in België, in zoverre al bekend bij de Kameroense autoriteiten, verzoeker in een negatieve belangstelling van de Kameroense autoriteiten zou kunnen brengen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

Evenmin kan dit aannemelijk maken dat verzoeker bij de Kameroense autoriteiten en bij het regime van president Paul Biya zou gekend staan en dat hij moet vrezen voor vervolging in Kameroen. Immers zoals hoger werd vastgesteld wist verzoeker niet aannemelijk te maken dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zijn van verzoekers politiek activisme in België, laat staan dat zij hem hierom zouden viseren. Het is bovendien niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Kameroense migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen meelopen met manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Kameroense staat.

2.4.13. De overige door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet doen wijzigen. Verzoekers originele paspoort, identiteitskaart en geboorteakte betreffen zijn identiteit, welke niet betwist wordt. Verzoekers bachelordiploma van de Universiteit van Buea ondersteunt verzoekers universitaire studies. De badge van het Centre For The Environment And Rural Transformation betreft verzoekers tewerkstelling voor deze NGO. De documenten aangaande landeigendom en belastingskaart (taxpayer's card) te Kameroen tonen aan dat verzoeker eigenaar is van onroerende goederen en een koffie- en cacaoplantage. De documenten van de Estse ambassade in India, documenten aangaande verzoekers aanvraag voor een studentenvisum voor Estland en de beslissing tot weigering van een verblijfsvergunning te Estland bevestigen dat verzoeker naar Estland reisde in het kader van zijn studies. De handgeschreven brieven van zijn familieleden en e-mails van vrienden en familie hebben geen officieel, noch objectief karakter en vermogen aldus geenszins de voorgaande vaststellingen te wijzigen.

2.4.14. Wat betreft de door verzoeker bij het CGVS voorgelegde algemene informatie en het bij verzoekschrift neergelegd artikel van UN News, volstaat het niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke.

2.4.15. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het geven van gefabriceerde *post factum* verklaringen, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

2.4.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. In de bestreden beslissing wordt aangehaald dat *“[a]sielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen (...) de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend [krijgen] op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat”*.

2.5.3. De Raad stelt op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier aangaande de veiligheidssituatie in Kameroen (COI Focus *“Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.”* van 1 oktober 2019 (update) en COI Focus *“Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.”* van 15 mei 2019) samen met de commissaris-generaal vast dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de *“Engelstalige crisis”*, doch dat het om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Immers blijkt uit de informatie duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

2.5.4. De bestreden beslissing benadrukt terecht dat *“uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaatgeneraal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.”*

2.5.5. Hierbij wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming. Wanneer de vervolgingen tot een bepaald landsdeel beperkt zijn, kunnen het statuut van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus dan ook geweigerd worden om de enkele reden dat de vreemdeling zijn

toevlucht in niet in een ander landsdeel heeft gezocht, indien men dit, rekening houdend met de omstandigheden, redelijkerwijze van hem kon verwachten.

2.5.6. *In casu* kan verzoeker zich onttrekken door zich buiten zijn geboortestreek of regio van herkomst te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt, met name in Franstalig Kameroen.

2.5.7. Immers uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er voor (zowel voor Franstalige als Engelstalige) burgers in Franstalig Kameroen actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.5.8. Hoewel het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de *ghost town* operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*" van 1 oktober 2019 (update), p. 54-59). Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*" van 1 oktober 2019 (update), p. 57).

2.5.9. Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat het conflict naar aanleiding van de Engelstalige crisis zich sinds de zomer van 2018 heeft uitgebreid naar andere delen van Kameroen, maar dit in eerder geringe mate (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*" van 1 oktober 2019 (update), p. 42). Zo is er sprake van een twintigtal incidenten in de Franstalige regio's Ouest en Littoral (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*" van 1 oktober 2019 (update), p. 42). Uit de informatie blijkt echter duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans eerder beperkt is, niet algemeen verspreid, noch dermate willekeurig dat er kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

2.5.10. De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

2.5.11. Verder blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat duizenden Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze worden opgevangen door Engelstalige families en ze ook van de gastvrijheid van Franstalige Kameroeners kunnen genieten (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*" van 15 mei 2019, p. 9). Het merendeel van hen zet kleine handelszaken op (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*" van 15 mei 2019, p. 5, p. 9). De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt weliswaar een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation sécuritaire.*" van 1 oktober 2019 (update), p. 47). Daarnaast zijn er Engelstalige scholieren en studenten die zich inschrijven in middelbare scholen, colleges en universiteiten in Franstalig Kameroen. In Douala en Yaoundé zijn er wijken met een grote Engelstalige aanwezigheid (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*" van 15 mei 2019, p. 5). Niettegenstaande er in deze wijken soms sprake is van periodes van spanning, met razzia's, identiteitscontroles, arrestaties, ..., blijkt uit het geheel van de informatie evenwel dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn (COI Focus "*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*" van 15 mei 2019, p. 9). Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie kan het tegendeel niet blijken.

2.5.12. Rekening houdend met verzoekers persoonlijke omstandigheden kan van verzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich in Franstalig Kameroen vestigt.

Zo is verzoeker een volwassen man, die hogere studies Environmental Sciences heeft gedaan, beschikt over werkervaring als projectcoördinator in de ngo-sector en eigenaar is van een koffie- en cacaoplantage (notities 1, p. 4-7). Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat zijn broer S.G.E. en zijn vriend N.C. in Franstalig Kameroen verblijven (notities 2, p. 6-8). Van iemand met verzoekers profiel (studies en werkervaring), mag bovendien worden verwacht dat hij elders in Kameroen aan de slag kan gaan. Bovendien bleek verzoeker voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg om naar Europa te reizen (initieel om er in Estland te studeren) en vervolgens zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, zodat redelijk is aan te nemen dat hij bij terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in staat is om buiten zijn regio van herkomst in zijn levensonderhoud te voorzien. Hoewel verzoeker verklaarde dat de Franstaligen een Engelstalig persoon in het Franstalig landsgedeelte beledigen en dat men hen laat voelen dat zij daar niet thuishoren (notities 2, p. 8), toont verzoeker niet aan dat hij louter omwille van discriminatoire redenen in het Franstalig landsgedeelte een ernstige persoonlijke gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, noch haalt hij gegronde elementen aan die hiertoe anders zouden kunnen besluiten. Volledigheidshalve blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn (COI Focus “*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*” van 15 mei 2019, p. 6-9). Hoewel separatistische leiders systematisch en activisten quasi systematisch worden vervolgd, geldt dit niet voor personen die louter voor de afscheiding zijn. Deze laatste kunnen worden vervolgd, maar geenszins systematisch (COI Focus “*Cameroun. La crise anglophone. Situation des Anglophones.*” van 15 mei 2019, p. 9).

2.5.13. Aldus beschikt verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK